

Nieuws van de werkgroep Leijdal—Zuidrand

Als nieuwe werkgroep hebben we voor onszelf een vaste plek in de agenda gereserveerd. Iedere vierde zaterdag van de maand houden we tussen 10 en 12 een werkochtend. Uiteraard is iedereen van harte welkom om mee te doen!

Het bestrijden van Aziatische duizendknopen in het natuurgebied behoort tot een van onze doelstellingen. Regelmatig worden we tijdens het graafwerk aangesproken of dit wel zin heeft. Aan de plant worden inmiddels mythische proporties toegekend: ze weet stroombehandeling en kokend water te overleven, en groeit zelfs door asfalt heen. Toch merken we dat consequent weggraven zeker zijn vruchten afwerpt. En het is een goede manier om het hoofd leeg te maken en energie kwijt te raken.

Een andere activiteit die we hebben uitgevoerd is het herstellen van het trambaanje. Hierover lees je verderop in de nieuwsbrief. Tijdens werkzaamheden en wandelrondjes was er voldoende te zien, vooral vogels. Vinkachtigen zoals putter, groenling en kneu deden zich in grote groepjes tegoed aan onkruidzaden. In het hoge gras houdt zich een klucht patrijzen schuil: een groep oudervogels met de jongen van afgelopen jaar. Een duidelijke indicatie dat deze zeldzame vogels deze zomer in het gebied succesvol hebben gebroed.

Ook positief zijn de molshopen, die laten zien dat de mol weer in het gebied voorkomt. De mol leeft hoofdzakelijk van bodemdieren zoals regenwormen, en is dus een goede indicator dat het bodemleven zich aan het ontwikkelen is. Bij aanleg van het natuurgebied is het aantal bodemdieren sterk verminderd door het afgraven van de voedselrijke toplaag; door het rijden met zware machines is de bodem bovendien sterk verdicht. Deze verdichting kan weer teniet worden gedaan door het graafwerk van regenwormen, maar ook de mol helpt bij het luchtiger maken van de grond. Bovendien zorgen molshopen in een gesloten grasmat voor plekken waar nieuwe kruidachtige plantensoorten zich kunnen vestigen. Dus daarmee bevorderen ze de biodiversiteit.

IN DIT NUMMER

Een andere benadering	2
De Oeverwaluw	4
Valse acacia	5
Green friday	6
Kerkuil weesjes	7
Krantenartikel	8
Werken in Leijdal—Zuidrand	10
Colofon	11

Er is geen land in de wereld waar zoveel natuurwaarnemingen worden verzameld als in Nederland. Op websites zoals waarneming.nl voeren natuurliefhebbers bijzondere waarnemingen in. Maar ook overheden, terreinbeheerders, adviesbureaus en natuurorganisaties verzamelen data. Deze data worden allemaal vastgelegd in de Nationale Databank Flora en Fauna (NDFD).

De gemeente Goirle heeft zich per 1 december geabonneerd op de NDFD, waarmee ze toegang krijgt tot deze grootste verzameling van gevalideerde natuurgegevens (meer dan 150 miljoen data!). Een heel goed initiatief, want op deze manier kan de gemeente al in een vroeg stadium inzicht krijgen in de verspreiding van beschermde, bedreigde of juist ongewenste soorten. Als natuurvrijwilliger is het dus van belang om waarnemingen van planten diersoorten in te voeren via soortenorganisaties, waarneming.nl of vergelijkbare kanalen.

Een andere benadering van bescherming van biodiversiteit

Plan de Leijoever omvat een woningbouwplan in Riel achter Vonderstraat 2a. Het

ligt op een gevoelige plek aan de rand van het dorp grenzend aan een natuurgebied. In eerste instantie heeft de stichting hier tegen bezwaar willen indienen maar na ampele overwegingen heeft het bestuur besloten hier nu eens anders mee om te gaan. We hebben besloten mee te werken i.p.v. er tegen in te gaan.

Het uitgangspunt is dat de Stichting Biodiversiteit Goirle door mee te werken aan een planontwikkeling van deze woningen langs de Leij, de biodiversiteit binnen de gemeente Goirle zal verbeteren. Tenminste als dit gebeurt met in achtname van de natuurinclusieve voorwaarden die door ons worden voorgesteld.

Bouwlocatie situatie nu

De huidige ruimtelijke omgeving wordt bepaald door een voormalig bedrijfsgebouw omsloten door enerzijds de Leij en anderzijds door bomensingels. Het terrein is voor het publiek afgesloten en daarom relatief rustig en donker na zonsondergang.

Het maaiveld is voor circa de helft bestraat. De bodem kent een vervuiling die nodig zal moeten worden gesaneerd. Hierbij zullen de hoog opgaande bomensingels worden verwijderd.

Door deze verandering zal kwaliteitsverlies optreden voor soorten als de dwergvleermuis die er zijn jachtgebied kent en tal van vogels in broed- en trektijd.

De soorten die het betreft zijn algemene maar desalniettemin belangrijke soorten die van belang zijn in het tot stand houden van de *basis kwaliteit natuur*. Het zijn stads- tuin- en struweelvogels, vleermuizen, vlinders en andere insecten. Al deze soorten zijn afhankelijk van aanwezige natuurkwaliteit om te kunnen overleven en zich voort te planten. Kort gezegd wordt de natuurkwaliteit bepaald door de ruimtelijke omgeving en de bodemkwaliteit.

In het tien pagina's tellende rapport dat na vruchtvol overleg met de ambtenaren en de ontwikkelaar door ons werd opgesteld is te lezen wat wij hebben voorgesteld om het bestemmingsplan aan te passen en welke natuur-bevorderende maatregelen gewenst zijn

Het rapport met analyses en voorstellen is op onze site geheel te lezen, hier beperk ik tot het benoemen van de maatregelen en de reacties die we van de gemeente terugkregen.

Te slopen gebouw op de locatie is vleermuizenverblijf

VOORSTEL B-TEAM	ORDEEL GEMEENTE	OPMERKING
Aanpassing regels bestemmingsplan		
Erfscheidingen met hagen	Akkoord	Oa meidoorn, liguster, veldesdoorn
Bouwsels tbv biodiversiteit mogelijk maken	Akkoord	M.n. tbv mus, huiszwaluw, vleermuis
Inbouwen nestkasten in gevels vlgs voorstel	Akkoord	
Inbouwen vleermuiskasten in gevels vlgs voorstel	Akkoord	zomerverblijfkasten
Tussenspouwen toegankelijk maken voor vleermuizen	Wordt nader onderzocht	Winterverblijfplaats
Plaatsen biodiversiteitszuil	Wordt nader onderzocht	Ter compensatie slopen oud gebouw
Al het opgaande groen in de openbare ruimte uitvoeren met inheemse soorten in gelaagde structuur	Akkoord	
Afscheidende haag in openbare ruimte uitvoeren met inheemse soorten		
Waar bosplantsoen staat veranderen in houtwal met streekeigen bomen/struiken	Niet akkoord	Het inrichtingsplan voorziet nu in een houtsingel
Meidoorn toevoegen in opgenomen soortenlijst	Akkoord	
Steile kant van de beekoever met stenen beschoeien zodat muurvegetatie een kans krijgt + holtes open houden voor o.a. ijsvogel / grote gele kwikstaart	Niet akkoord	Het inrichtingsplan voorziet in een natuurvriendelijke oever
Regenwater niet met regenpijpen maar met verticale groeven langs de gevel afvoeren	Niet akkoord	Past niet in het budget voor de woningen van de ontwikkelaar

Conclusie

Vooralsnog lijkt het erop dat we winst hebben geboekt met ons voorstel. Immers in het bestemmingsplan wordt nu wettelijk vastgelegd hoe de groenstructuur wordt. Daarbij kan biodiversiteitsverbetering in de openbare ruimte in de toekomst worden uitgevoerd zonder dat regelgeving in de weg staat. Belangrijk is ook dat de ontwikkelaar nu al weet welke natuur inclusieve voorzieningen waar en in welke mate moeten worden ingebouwd.

Op de punten die nog nader zullen worden onderzocht komen wij zeker nog terug bij de ontwikkelaar. Het zou jammer zijn als die blijven liggen omdat die juist maatwerk leveren voor deze locatie.

De oeverzwaluw gedijt goed in

In samenwerking met de gemeente zijn er in de loop der jaren op 2 plekken in Goirle oeverzwaluwwallen verrezen. De eerste werd gebouwd aan de Oostplas. Inmiddels is dat al weer 9 jaar geleden. In de eerste jaren werd deze wand als broedplaats niet in gebruik genomen.

Wat was hier de reden van, immers zagen we boven de plas wel oeverzwaluwen vliegen? Zou de directe omgeving te begroeid zijn? Nadat we als biodiversiteits-team bij de gemeente hadden voorgesteld om de wand kaal te zetten, is de gemeente aan de gang gegaan om diverse bomen weg te halen en alle riet- en wilgenschot aan de waterkant vóór de plas, weg te snoeien.

Dit brengt wel met zich mee dat er jaarlijks werk aan de winkel is. De zwaluw graaft in de wand een gang op armlengte. Aan het einde van deze gang maakt de zwaluw zijn nest. Het jaar daarop verlangt de zwaluw dat hij dit ritueel kan herhalen. Dit betekent dat alle nestgaten jaarlijks weer gevuld moeten worden.

Voor komend jaar moet er bij de wand aan de Oostplas aanmerkelijk meer gebeuren. Het riet en de wilgen aan de voor- en zijkant zijn danig doorgeschoten. Met medewerking van de gemeente gaan we deze klus klaren voor het beste broedresultaat volgend jaar!

De tweede wand, van 40 meter met 180 nestgaten, is verrezen aan de Westplas, ook wel Surfplas genaamd. Die wand is 4 jaar geleden, in succesvolle samenwerking met de gemeente als onderdeel van de realisatie van de nieuwe wijk, daar geplaatst. Voor de oeverzwaluwen was deze plek een historische broedlocatie. Al vanaf 1978 werd er in de steile oeverkanten van deze ontgrondingsplas gebroed. Met het afvlakken van de oevers van zowel de Oost- als Westplas in latere jaren, verdween deze soort uit de gemeente Goirle. Maar nu is de oeverzwaluw weer terug als broedvogel dankzij deze twee wanden op 2 locaties met een totale lengte van 55 meter. Het gereedmaken van de nestgaten in de wand van de Westplas gebeurt jaarlijks in maart met hulp van de bewoners van de aangrenzende wijk.

Het aantal bewoonde nesten wordt jaarlijks door het B-team geteld en opgenomen in het bestand van kolonievogels bij SOVON (Stichting Ornithologisch Veldonderzoek Nederland). Zo levert Goirle ook zijn bijdrage aan de monitoring van deze bijzondere soort als broedvogel van Nederland.

Hans van der Schoot en Victor Retel Helmrich

De wand na de werkzaamheden

Doorgeschoten riet en wilgen

Zwaluwwand aan de Surfplas

Valse acacia

De boompjes zijn net als hun ouderbomen robinia's (*Robinia pseudacacia*), ook wel bekend als valse acacia. Oorspronkelijk komt deze soort uit Noord-Amerika. Het is dus een exoot, en wel eentje die zich soms invasief kan gedragen door inheemse begroeiingen te verdringen. Daar staat tegenover dat de sterk gegroefde

stam een verblijfplaats biedt voor vleermuizen en voor vogels zoals de boomkruiper. De bloemen leveren bovendien veel nectar voor bijen. Wie de moeite neemt om de bloesems van dichtbij te bekijken (een lange ladder is aan te bevelen) zal veel overeenkomsten zien met goudenregen, brem, erwten, bonen en zelfs klavers. Allemaal familieleden uit de vlinderbloemigenfamilie.

Robinia's kunnen eeuwenoud worden, het oudste exemplaar in Nederland staat in Doorwerth en is ruim 400 jaar oud. De bomen in ons trambaanje zijn daarbij vergeleken nog jonkies. Waarschijnlijk zijn ze in 1907 aangeplant bij de aanleg van de stoomtramlijn Goirle-Hilvarenbeek. Toch zijn verschillende bomen

in het trambaanje aan het aftakelen. Aantastingen door zwammen zijn daarvan het meest zichtbare bewijs. Bomen in een drukke laan hebben het nu eenmaal wat zwaarder te verduren (maaischade, aandrukking van de bodem). Om de laan te kunnen behouden is daarom nodig om vrijgekomen plaatsen weer op te vullen. Bomen planten is een dankbare bezigheid, vooral voor de generaties na ons. Kom daarom gerust een keer meehelpen. Stuur daarvoor een berichtje naar contact@biodiversiteitgoirle.nl

Het planten van de robinia's

Green Friday

Afgelopen zaterdag was het Green Friday in Goirle. Een dag -of week zo u wilt- om wat minder bezig te zijn met het kopen van nieuwe spullen, en wat meer met onze leefomgeving. Om er-gens aan te komen hoef je het niet per sé te kopen, en dat geldt ook bij natuur- en landschapsherstel. Hierop heeft de werkgroep "Leijdal-Zuidrand" van het Biodiversiteitsteam inge-haakt bij haar maandelijkse natuurwerkochtend.

Het doel van de ochtend was het herstellen van de laanstructuur van het trambaantje. Waarom hier-voor nieuwe bomen kopen als er gratis boompjes voorhanden zijn? Zeker als dit zaailingen zijn die toch weg moeten omdat ze zich ongewenst verspreiden in naastgelegen hooilanden. Hiermee slaan we dus twee vliegen in een klap. De uitverkoren boompjes hebben we voorzichtig verplant en voor-zien van een paaltje. Eerder hadden we hun kluit al wat los gestoken, zodat ze alvast wat nieuwe haarwortels kunnen aanmaken en hopelijk beter aanslaan op hun nieuwe locatie.

Ook als bedrijf kun je meedoen met Green Friday, ga daarvoor naar www.greenfriday.nl

Nieuw logo & website

Achter de schermen is afgelopen periode hard gewerkt aan een nieuwe website. Neem eens een kijkje! Zo kun je onder projecten de diverse werkgroepen terug vinden, krijgt het bestuur een gezicht en je kan zelfs een waarneming toevoegen, die ook weer terug te vinden zal zijn op de instagram account van het Biodiversiteitsteam. Kortom, veel te ontdekken op de vernieuwde website.

Tevens is het logo opgefrist en is de salamander krachtiger dan ooit zichtbaar! Door op het nieuwe logo te klikken kom je op de vernieuwde website.

Stichting
Biodiversiteit
Goirle - Riel

W I J W E N S E N I E D E R E E N
E E N G E Z O N D E N G R O E N
2 0 2 3 T O E !

Geslaagd traject met de drie kerkuil-weesjes

Woensdag 26 oktober 2022 was het zover. De drie kerkuil-weesjes, die vanaf het voorjaar in het vogel-asiel in Someren zijn opgegroeid, zijn teruggekomen naar Goirle en uitgevlogen.

Eén van de uilen in de nestkast

Hoe zat het ook alweer?

Nadat de onfortuinlijke ouder-uil in het voorjaar de dood vond in de St. Janskerk in Goirle en dus niet meer in staat was om de drie pasgeboren uiltjes in de nestkast te verzorgen, zat er niets anders op dan de uiltjes op te laten groeien in de opvang. Vier maanden lang heeft de opvang zich ontfermd over de uiltjes en ze zodanig goed verzorgd dat het nu tijd werd om ze uit te laten vliegen. Getraind om zelf voedsel te kunnen vinden, moeten ze uiteindelijk zelfstandig verder. Ook niet langer meer samen met broers of zussen zoals in de opvang, maar helemaal op zichzelf aangewezen. Dit klinkt misschien hard, maar in de natuur gaat het er eender aan toe. Ook daar worden de uilen in het najaar door de ouders verdreven en worden ze verplicht om op eigen benen te gaan staan.

Voorbereidingen

Drie nestkasten op verschillende locaties binnen onze gemeente waren al een paar weken voor hun komst geprepareerd en afgesloten zodat andere vogels de kasten niet konden 'kraken'. Middels een voorafgaand onderzoek hadden we gezocht naar drie levensvatbare plekken. Dat wil zeggen, geen concurrentie in de directe omgeving van andere (kerk)uilen, voldoende veiligheid en genoeg voedsel in de vorm van muizen. In samenwerking met enthousiaste gastgevers die ons ter wille waren, zijn we dit proces ingegaan.

Artikel voor de krant

Het Brabants Dagblad was geïnteresseerd om hier een artikel aan te wijden en de verslaggever en fotograaf zijn dan ook in de avond van 26 oktober aangesloten. Voorzien van een zaklamp en goed uithoudingsvermogen werden de trappen beklommen en de nok van de kerk bereikt, om getuige te zijn van het plaatsen van één van de uilen in de nestkast daar. Tegelijkertijd werden de twee andere uilen in de kasten in het buitengebied geplaatst.

Uitvliegen

Voorzien van voldoende voedsel werden ze drie dagen opgesloten. In deze periode konden ze wennen aan de nestkast en de omgevingsgeluiden. Op dag drie, net voor het invallen van de schemer, was het grote moment aangebroken om de kasten te openen en de uilen los te laten. De grote vraag was natuurlijk of ze de nestkast en omgeving als thuisbasis zouden gaan zien? Na het openen van de nestkasten bleven de uilen rustig in de kast zitten. Dat was hoopvol. Nadat de schemer echt was ingevallen zijn ze uitgevlogen en kwam het spannendste moment. Zouden ze terugkomen?

Resultaat

Half december hebben we de balans opgemaakt. De uil heeft de kerk als zijn thuis omarmd. Dit is uiteraard prettig omdat deze kast in het verleden goede broedresultaten liet zien. Het zou mooi zijn als dit voortgezet kan worden.

Eén van de twee uilen in het buitengebied wordt regelmatig gezien op het erf en heeft daar zijn intrek genomen. De andere uil in het buitengebied is helaas in één streep weggevlogen en heeft zich niet meer laten zien. Voor deze gastgevers ook erg jammer, maar de natuur laat zich nu eenmaal niet helemaal sturen. Als uilenwerkgroep zijn we erg verheugd met dit mooie resultaat en zijn we de gastgevers en de vogelopvang dankbaar voor hun zorg en samenwerking met ons in dit traject.

Hans van der Schoot.
Uilenwerkgroep Uylenspieghel,
Biodiversiteitsteam Goirle-Riel.

Een kerkuil in de vlucht
(foto Jan van den Brandt)

Artikel Brabants Dagblad 28-10-2022, regio

Een van de drie kerkuil-wezen van de eerder omgekomen kerkuil in de St. Jan Onthoofding kerk in Goirle is teruggeplaatst in de nestkast in de nok van de kerk.

Als de kerkuil dood in de biechtstoel ligt, wat doe je dan met de donzige babyuilen hoog in de toren?

GOIRLE - In plaats van bij haar kroost in de nestkast, zit moederuil plots in de kerk in Goirle. Met geen mogelijkheid wil de kerkuil naar buiten, tot ze dood in de biechtstoel ligt. Wat te doen met de drie donzige babyuilen?

Bart Gotink 28-10-22, 13:09 Bron: BD

Hoe? Dat blijft de grote vraag voor elke uilenkenner in de uilenwerkgroep Uylenspieghel. Hoe kwam de kerkuil in de kerk terecht, waarna ze niet meer bij haar drie kinderen kon komen?

„De nestkast zit op de gewelvenzolder en heeft alleen een opening aan de buitenkant van de kerk. Binnendoor kan de uil eigenlijk niet in de kerk zijn gekomen”, vertelt Hans van der Schoot. Door de voordeur naar binnen gevlogen dan? Dat lijkt toch ook sterk. De deuren zitten laag en zijn niet zo groot.

Trommels en wapperende vaandels

Maar feit blijft dat de kerkuil plots op een dwarsbalk zit, helemaal in de top van de Sint-Johannes Onthoofdingkerk in Goirle op een meter of 25 hoog. Wat de vrijwilligers van de uilenwerkgroep ook doen (roepen, lichtflitsen, blazen op een vuvuzela, rammelen met sleutels, dode muizen op de grond), niets kan de uil van zijn plek brengen. Een plan om een drone de kerk in te sturen lukt niet: het bleek verzekeringstechnisch een moeilijk verhaal. Zelfs een al geplande Gilledag, inclusief trommels en wapperende vaandels in de kerk, brengt de stoïcijnse uil niet van zijn plek.

Klimmen over stoffige houten balken

En ja, dan zit er niets anders op dan ook even in de nestkast te kijken. De toren op, halverwege via een smal bruggetje de zolder op en een stukje klimmen over stoffige houten balken om zo bij de broedplaats te komen. Daar kijken drie kleine, zachte, donzige kerkuiltjes van een dag of 30 oud met grote puppyogen naar de man die de kast opent. Smachtend naar voedsel vooral. „Ik denk dat we ook net op tijd waren, de uilen waren heel fragiel. Ik denk dat ze een dag of twee niet gegeten hadden”, stelt Van der Schoot, die vrijwilliger bij de uilenwerkgroep is. Ze krijgen wat te eten, en in de dagen die volgen wordt er geen vader of moeder waargenomen bij de kast.

Het was geen wijze uil, maar een eigenwijze

Hans van der Schoot, Uilenwerkgroep Uylenspieghel

Het kan dus bijna niet anders dan dat het moeder is, die in de kerk rondvliegt. „Het was geen wijze uil, maar een eigenwijze”, klinkt het. De kerkdeuren blijven een paar dagen open, in de hoop dat de uil alsnog naar buiten vliegt en terugkeert naar de nestkast. Maar dat gebeurt niet. Met enig gevoel voor dramatiek ligt de vogel een week later dood in de biechtstoel.

vervolg artikel Brabants Dagblad 28-10-2022, regio Tilburg.

Ooit waren ze bijna uitgestorven

Daar zit de werkgroep dan, met drie kleine wezen. Ze zijn niet alleen schattig, de kerkuil is ook een beschermde soort. Ooit waren ze al bijna uitgestorven in Nederland, maar dankzij vele uilenwerkgroepen verspreid over Nederland is er weer een bescheiden populatie. Ze nestelen niet alleen in kerken, maar vooral ook in agrarische schuren. Die hebben tegenwoordig minder openingen voor de uil, een soort die ook slecht tegen het landbouwgif kan.

Deze baby's moeten gered worden, concludeert de lokale uilenwerkgroep dan ook. De Uylenspieghel beheert zelf 47 nestkasten in Goirle en Riel om zo de uilenpopulatie op peil te houden, vertelt coördinator Joost van Alphen. Het gaat vooral om de steenuil en de kerkuil.

Angstig

De jongen worden uit het nest gehaald, en na heel wat rondbellen in de regio komt de drieling terecht in het vogelasiel in Someren. Daar groeien de ouderloze kinderen rap, en leren ze in steeds grotere kooien zelfstandig te jagen op muizen. Tot woensdagavond. „De jongen zouden normaal nu ongeveer uitvliegen”, stelt Van der Schoot. Dus zijn de drie terug vanuit Someren in Goirle en Riel. De drie mogen niet meer bij elkaar, het is tijd om op eigen benen te staan. Twee uilen worden in kasten in het buitengebied gezet, één gaat terug de kerk op.

‘We hopen dat de uil elk jaar terugkomt’

Dus gaan Van Alphen met vrijwilliger Ad Donders weer de toren op, de zolder op, klauterend langs de houten balken op de zolder met een klein kooitje. Op naar de nestkast waar het jong enkele maanden eerder en nog heel wat centimeters kleiner uit werd gehaald. Nog wat angstig in een hoekje van de kast blijft de uil zitten. Er gaan wat eendagskuikens bij, want de deur blijft eerst een paar dagen dicht. „Dan kan de uil wennen aan de kast en het omgevingsgeluid”, stelt Van Alphen. Zaterdag, dan gaat de kast echt open en is de uil helemaal vrij. „Een uil broedt in principe altijd in dezelfde kast. Dus we hopen dat de uil hierna elk jaar terugkomt.”

Eigenlijk net zoals zijn onfortuinlijke moeder ooit deed.

Ad Donders (links) en Joost van Alphen van de uilenwerkgroep Uylenspieghel klimmen omhoog in de kerk.

Werken in het Leijdal-Zuidrand

Een werkverslag

Rob heeft via de app en daarna via de mail het voorstel gedaan om 1x per maand natuurwerk te verrichten in het Leijdal. Elke 4^e zaterdag van de maand is iedereen welkom tussen 10 en 12 uur. De eerste keer was op 22 oktober en natuurlijk was het afwachten hoeveel mensen zich zouden melden. Even na 10 uur waren we met 8 mensen. En het was mooi weer om aan het werk te gaan.

Rob had een bord gemaakt met de mededeling dat het Biodiversiteitsteam werkt aan het beheer van de natuur. Voor de aanwezigen heeft Rob eerst een rondleiding gegeven over het terrein en daarna konden we aan de slag. Het meeste werk is het verwijderen van de Japanse duizendknoop en dat is pittig werk, want de wortels zijn dik en zitten vaak diep. Er is dus hard gezwoegd om die eruit te krijgen.

Gelukkig was er ook wat minder zwaar werk. De zaden van de Springbalsemien stonden op springen en als die er niet worden afgehaald overwoekert die het volgende jaar andere planten. Al met al een prettige en zinvolle ochtend en hopelijk volgen er nog meer.

Daarna is er nog gewerkt in november. Weer de Japanse duizendknoop verwijderen en dat is nog niet klaar. In december was het koud en was de grond bevroren, dus was verwijderen niet mogelijk. Rob, Mathijs en Bart hebben Robinia's vastgebonden en een nestkastje opgehangen onder het 'uilenhuis'.

Ook in 2023 gaat er weer op de 4de zaterdag van de maand gewerkt worden in het Leijdal. Iedereen is dan om 10 uur welkom.

Nel van Aggelen

Japanse duizendknoop

Een flinke wortel van de Japanse duizendknoop

Stichting Biodiversiteit Goirle-Riel

voorzitter: *vacature*

secretaris: Jan Hes

penningmeester: Jan Hes

bestuurslid: Rob van Dijk, Hans
van der Schoot, Bas Staps en Vic-
tor Retel Helmrich.

secretariaat:

tel. 06-24529826

website:

www.biodiversiteitgoirle.nl

E-mail :

contact@biodiversiteitgoirle.nl

Bankrekening NL91 TRIO 0254

7289 36, ten name van Stichting

Biodiversiteit Goirle

Colofon.

De Salamander is een nieuws-
brief uitgegeven door Stichting
Biodiversiteit Goirle - Riel.

De Salamander verschijnt 4 maal
per jaar.

Redactie: Nel van Aggelen & Bart
Kobes

Email nieuwsbrief : [nieuws-
briefbteam@outlook.com](mailto:nieuws-briefbteam@outlook.com)

Voor het [afmelden voor deze
nieuwsbrief](#) [klikt u hier](#)

Het Biodiversiteitsteam (afgekort B-Team) Goirle-Riel is in 2009 opgericht in navolging van de Countdown 2010 actie: een wereldwijd initiatief om het verlies van biodiversiteit tot staan te brengen. Ook in andere gemeenten in de regio zijn rond deze tijd biodiversiteitsteams opgericht met dezelfde doelstelling: behoud en bevordering van de verscheidenheid aan natuurwaarden in eigen woonplaats.

Opvallend genoeg is er in de gemeente Goirle nooit een organisatie geweest die zich op lokaal niveau met natuurbehoud heeft bezig gehouden. Als Biodiversiteitsteam willen we deze schone taak oppakken en streven we er tevens naar om ons te ontwikkelen tot platform voor allerlei initiatieven die binnen de gemeente op natuurgebied plaats gaan vinden

We opereren hierbij als onafhankelijke organisatie maar gaan bij het bereiken van onze doelen graag samenwerking aan met andere partijen, zoals de Stichting Steengoed, de Heemkundekring en de gemeente Goirle. In het voorjaar van 2011 zijn we statutair vastgelegd als Stichting Biodiversiteit Goirle-Riel.

Tenslotte zijn we als Biodiversiteitsteam een gezellige club van mensen die het leuk vinden om met elkaar een steentje bij te dragen aan de natuur en van elkaar te leren over de natuur. Regelmatig komen we hiervoor bij elkaar en organiseren we activiteiten. Momenteel telt ons kernteam circa 25 personen. U bent altijd welkom om u bij ons aan te sluiten. Ook als u niet actief wilt zijn is het mogelijk om middels onze nieuwsbrief op de hoogte te worden gehouden van onze activiteiten.

Stichting Biodiversiteit Goirle -Riel streeft de navolgende doelstellingen na:

1. actief buiten aan de slag te gaan met onderhoud van het landschap en het herstellen van het leefgebieden van dieren die in onze omgeving thuis horen;
2. educatie en voorlichting: inwoners van Goirle, jong en oud, gaan we betrekken bij onze natuurlijke leefomgeving en we vergroten hun kennis over de natuur. Hiermee hopen we dat onze inwoners mogelijkheden aangrijpen om zelf wat te doen aan het behoud en ontwikkelen van natuurwaarden.
3. Advies en beleid: we beïnvloeden de beleidsvorming en planvorming van de gemeentelijke overheid, projectontwikkelaars, woningstichting en particuliere initiatiefnemers, wanneer dit vanuit het oogpunt van natuurwaarden van belang is. Dit doen we door hen gevraagd en ongevraagd advies te verstrekken. Particulieren en bedrijven zullen we in principe alleen op verzoek adviseren.
4. Kennis en onderzoek: we vergaren, behouden, delen en ontwikkelen kennis van de natuur in het algemeen en van de natuur in de gemeente Goirle

Kijk ook eens

Er zijn verschillende mogelijkheden om bewuster om te gaan met water in je tuin. Je kunt de regenpijp afkoppelen, waardoor schoon regenwater niet naar het riool hoeft. Je kunt een regenton plaatsen om regenwater in op te vangen, een groen dak aanleggen om regenwater op te slaan en zoveel mogelijk tuintegels verwijderen, waardoor regenwater de grond kan intrekken. Maar wat komt er allemaal kijken bij het afkoppelen van de regenpijp of het aanleggen van een groen dak? Stap voor stap helpen we je graag op weg - >klik op logo

